

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 Ps 247721 24 Ps
Zenica, 13.02.2026. godine

Općinski sud u Zenici, sutkinja Marina Šapina, u pravnoj stvari tužitelja Prevent Fabrics d.o.o. Visoko, ul. Topuzovo polje b.b., Visoko, zastupan po zastupniku po zakonu Hadžiosmanović Almiru, direktoru društva, protiv tuženika 7S Fabrications Poland Sp. z.o.o., ul. Mlynarska 8, 59-97 Zawidów, Poljska, zastupan po punomoćnicima Odvjetničko društvo „Ibrahimović & Co“ d.o.o. , radi isplate duga, v.s. 159.928,19 KM, nakon usmene, javne i glavne rasprave održane dana 15.01.2026.godine, u prisustvu zastupniku po zakonu tužitelja H. A.direktora i u odsustvu uredno obavještenog punomoćnika tuženika, dana 13.02.2026.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tuženik da tužitelju isplati iznos od 159.928,19 KM (što odgovara iznosu od 81.769,98 EUR) sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- na iznos od 87.683,50 KM (što odgovara iznosu od 44.831,86 EUR) sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.10.2021. godine, pa do isplate
- na iznos od 71.787,02 KM (što odgovara iznosu od 36.704,12 EUR) sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.01.2023. godine, pa do isplate
- na iznos od 457,67 KM (što odgovara iznosu od 234,00 EUR) sa zakonskom zateznom kamatom počev od 22.02.2023. godine, pa do isplate.

Obavezuje se tuženik da isplati tužitelju zakonsku zateznu kamatu na isplaćeni iznos od 4.562,89 KM (što odgovara iznosu od 2.317,00 EUR) počev od 30.10.2021. godine do 31.10.2023. godine, na iznos od na iznos od 9.779,15 KM (što odgovara iznosu od 5.000,00 EUR) počev od 30.10.2021. godine do 05.12.2023. godine, te na iznos od iznos od 9.779,15 KM (što odgovara iznosu od 5.000,00 EUR) počev od 30.10.2021. godine do 25.01.2024. godine, kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.598,40 KM, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je ovom sudu dana 03.07.2024.godine, podnio tužbu protiv tuženika, radi isplate duga, v.s. 159.928,19 KM.

U tužbi tužitelj navodi da je sa tuženikom od 10.05.2021.god. bio u poslovnom odnosu, temeljem kojeg je tužitelj tuženiku pružao usluge prodaje i isporuke roba iz asortimana tužitelja, a na osnovu čega je tuženiku za izvršenu uslugu uredno ispostavljao fakture. Navodi da tuženik nije vršio uredno i u cijelosti obavezu plaćanja cijene za isporučenu robu, po ispostavljenim fakturama, zbog čega je tužitelj istom uputio opomenu pred tužbu ali tuženi dugovanje nije izmirio ni nakon zaprimljene opomene, pa kakao tužitelj ima dospjelo potraživanje prema tuženiku u ukupnom iznosu od 159.928,19 KM, a s obzirom da je neplaćanjem tuženik pao u docnju to tuženi pored navedenog dugovanog iznosa potražuje i pripadajuću zakonsku zateznu kamatu.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da mu je tužba dostavljena bez prevoda na poljski jezik, te da mu nije dostavljen ni jedan relevantan dokaz uz tužbu. Tuženik nije bio svjestan šta mu tužitelj stavlja na teret jer nije mogao samo nagađati šta u dokumentu piše, pa kako u konkretnom slučaju sama tužba nije prevedena na poljski, a dokazi ne samo da nisu prevedeni, već nisu ni dostavljeni, jasno je da ovakva tužba nema pravno obavezujuću snagu i treba biti odbačena. Tuženik dalje osporava i nadležnost suda. Ističe da između stranka ne postoji Ugovor koji bi definisao nadležnost suda u BiH i da je praksa sudova u BiH u pogledu ovog pitanja jasna – ništa osim pismenog ugovora o nadležnosti između stranka ne predstavlja adekvatan dokaz o prorogaciji nadležnosti. Član 52. Zakona o parničnom postupku F BiH tačno definiše ugovaranje mjesne nadležnosti na osnovu sporazuma o mjesnoj nadležnosti. Tuženik dalje osporava osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Svoje obaveze po osnovu uredno ispostavljenim fakturama je u cijelosti ispunio, iako tužitelj svoju uslugu nije izvršio na usaglašen način i u dogovorenim rokovima. Tuženik navodi da je na dio ispostavljenih faktura uredno i blagovremeno prigovorio, osporavajući osnov izdavanja zbog neadekvatnog ispunjenja obaveza, te mu nije jasno kako je tužitelj došao do visine postavljenog tužbenog zahtjeva. Navodi da posjeduje relevantne dokaze, ali zbog povrede raspravnog načela nije bio u mogućnosti da blagovremeno pronađe i prevede sve relevantne dokumente, te će ih dostaviti u naknadnoj fazi postupka, ako sud odluči da se u ovoj pravnoj stvari treba voditi postupak.

Na pripremnom ročištu, održanom dana 10.07.2025.god., punomoćnica tužitelja izjavljuje da u cijelosti ostaje kod činjeničnih navoda iz tužbe, te postavljenog tužbenog zahtjeva kao i kod predloženih dokaza, te predlaže nove dokaze koje ulaže u spis i uručuje punomoćniku tuženika po zamjeničkoj punomoći.

Punomoćnik tuženika na pripremnom ročištu je ostao kod navoda iz odgovora na tužbu, te predlaže da se ročište odloži radi izjašnjenja na uložene dokaze na ročištu i eventualnog ulaganja svojih dokaza.

Na nastavku pripremnog ročišta održanom dana 04.09.2025. god. punomoćnica tužitelja ostaje kod činjeničnih navoda iz tužbe, te postavljenog tužbenog zahtjeva kao i kod predloženih dokaza iz tužbe i na ročištu održanom dana 10.07.2025.god.

Na glavnoj raspravi koja je održana u odsustvu uredno obavještenog tuženika, zastupnik po zakonu tužitelja navodi da u cijelosti ostaje kod činjeničnih navoda iz tužbe, tužbenog zahtjeva kod navoda iz dosadašnjeg toka postupka kao i kod predloženih dokaza, te precizira tužbeni zahtjev nakon provedenog vještačenja.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: Faktura broj: PF-21/00808 od 30.09.2021. godine sa datumom dospijeca 30.10.2021. godine, na iznos od 111.804,69 KM, Faktura broj: PF-22/00689 od 12.12.2022. godine sa datumom dospijeca 11.01.2023. godine na iznos od 71.787,02 KM, Faktura broj: PF-23/00008 od 23.01.2023. godine sa datumom dospijeca 22.02.2023. godine na iznos od 457,67 KM sa PDV-om, Međunarodni tovarni listovi za isporučenu robu sa carinskim deklaracijama, Opomena pred tužbu broj: 24-CP-344 od 04.03.2024. godine, Dokaz o slanju pošiljke/potvrda o prijemu, Email – dostava opomene pred tužbu, Izvod otvorenih stavki potraživanja sa stanjem na dan 28.05.2024. godine, za kupca 7S Fabrication Poland Sp.z.o.o., Finansijska kartica kupca 7S za 2021., 2022., 2023., i 2024. godinu, Dnevnik reklamacija kupaca za 2022. godinu, 2023. godinu i 2021. godinu, te vještačenje po vještaku ekonomske struke Mireli Hamidović iz Sarajeva.

Sud nije provodio dokaze predložene od strane tuženika, jer tuženik nije pristupio na ročište za glavnu raspravu o kojem je uredno bio obavješten.

Sud je cijenio izvedene dokaze u smislu odredbi iz članka 8. i 123. stavak 2. Zakona o parničnom postupku¹ pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

¹ „Službene novine Federacije BiH“ broj, 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15.

Tužbenim zahtjevom tužitelj od tuženika potražuje isplatu duga u ukupnom iznosu od 159.928,19 KM (što odgovara iznosu od 81.769,98 EUR), sa zakonskim zateznim kamatama na ime isporučene robe, a po računima navedenim u tužbi.

Uvidom u Fakturu broj: PF-21/00808 od 30.09.2021. godine sa datumom dospijeca 30.10.2021. godine, na iznos od 111.804,69 KM, proizilazi tužitelj dana 30.09.2021.god., tuženiku u fakturisao račun za isporučenu robu u iznosu od 111.804,69 KM.

Uvidom u Fakturu broj: PF-22/00689 od 12.12.2022. godine sa datumom dospijeca 11.01.2023. godine na iznos od 71.787,02 KM, proizilazi da je tužitelj dana 12.12.2022.god., tuženiku u fakturisao račun za isporučenu robu u iznosu od 71.787,02 KM.

Uvidom u Fakturu broj: PF-23/00008 od 23.01.2023. godine sa datumom dospijeca 22.02.2023. godine na iznos od 457,67 KM sa PDV-om, proizilazi da je tužitelj fakturisao tuženiku iznos od 457,66 KM na ime naknade za carinske troškove.

Uvidom u Međunarodne tovarne listove za isporučenu robu sa carinskim deklaracijama, proizilazi da je tužitelj, kao pošiljalac pošiljke, dostavljao tuženiku kao primatelju pošiljke, robu po fakturama br. PF-21/00808 i PF-22/00689, te da je tužitelj carinio robu.

Uvidom u Opomena pred tužbu broj: 24-CP-344 od 04.03.2024. godine i Dokaz o slanju pošiljke/potvrda o prijemu, proizilazi da je tužitelj tuženiku dostavljao opomenu pred utuženje.

Uvidom u Email – dostava opomene pred tužbu, proizilazi da je tužitelj tuženiku dostavljao e-mail.

Uvidom u Izvod otvorenih stavki potraživanja sa stanjem na dan 28.05.2024. godine, po fakturama za kupca 7S Fabrication Poland Sp.z.o.o., proizilazi da tužitelj u svom knjigovodstvu knjiži dugovanje tuženika u iznosu od 159.928,19 KM.

Uvidom u Finansijske kartice kupca 7S za 2021., 2022.,2023., i 2024. godinu, proizilazi u da u navedenim finansijskim karticama za tuženika tužitelj knjiži dugovanje tuženika po utuženim računima.

Uvidom u Dnevnik reklamacija kupaca za 2022. godinu, 2023. godinu i 2021. godinu, proizilazi da tužitelj nije u navedenim godinama knjižio reklamacije tuženika.

Vještak ekonomske struke Mirele Hamidović iz Sarajeva, u svom nalazu i mišljenju utvrđeno je da je vještak uvidom u našla je postoji na poslovni odnos između tužitelja i tuženika, te da tuženik tužitelju po finansijskoj kartici kupca, koji iznos potvrđuje Izvod otvorenih stavki u KM, duguje po: Fakturi broj: PF-21/00808 od 30.09.2021. godine iznos duga 87.683,50 KM (44.831,86 EUR), Fakturi broj: PF-22/00689 od 12.12.2022. godine iznos duga 71.787,02 KM (36.704,12 EUR) i Fakturi broj: PF-23/00008 od 23.01.2023. godine iznos duga 457,67 KM (234,00 EUR), te da ukupan dug tuženika prema tužitelju po navedenim računima na dan 21.11.2025. godine, iznosi 159.928,19 KM (81.769,98 EUR).

Neosnovani su navodi tuženika da nije uredno zaprimio tužbu, jer uvidom u spis i to potpisanu dostavnicu dostavljenu uz dopis Ministarstva pravde BiH od 09.04.2025.god., utvrđeno je da je tuženik dana 11.02.2025.god. zaprimio tužbu sa dokazima i druga pismena koja su mu dostavljana putem međunarodne pravne pomoći putem Ministarstva pravde BiH.

Odredbom čl. 47 st 3 Zakona o parničnom postupku, propisano je da u sporovima protiv osoba za koje u Federaciji ne postoji opća mjesna nadležnost, za obaveze koje treba ispuniti u Federaciji, tužba se može podnijeti sudu na čijem području tu obavezu treba ispuniti, pa slijedom navedenog sud cijeni neosnovanim prigovor

tuženika da u ovoj pravnoj stvari nije nadležan sud u BiH jer između stranka ne postoji Ugovor koji bi definirao nadležnost suda u BiH.

Nadalje odredbom čl. 20 st. 1 točka 1) Zakona o rješavanju sukoba Zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Sl. list SFRJ“, br.43/082 I 72/82 - 1645 „Sl. list R BiH“ 2/92-5,13/94-189) propisano je da ako nije izabrano mjerodavno pravo i ako posebne okolnosti slučaja ne upućuju na drugo pravo, kao mjerodavno pravo za ugovor o prodaji pokretnih stvari primjenjuje se pravo mjesta gdje se u vrijeme prijema ponude nalazilo prebivalište odnosno sjedište prodavca, u ovom predmetu tužitelja, pa sud ovoj pravnoj stvari primjenjuje zakone koji važe na teritoriji F BiH.

Obaveza tuženika na ispunjenje proizilazi iz člana 262. Zakona o obligacionim odnosima prema kojoj odredbi je povjerilac u obligacionom odnosu ovlašten da od dužnika zahtijeva ispunjenje obaveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi. Ovakva obaveza ustanovljena je i odredbom člana 17. stav 1. istog zakona kojim je propisano jedno od osnovnih načela obligacionih odnosa-načelo ispunjenja obaveza i odgovornosti za njeno ispunjenje i kojim je regulisano da su učesnici u obligacionom odnosu dužni da izvrše svoju obavezu i odgovorni su za njeno ispunjenje.

Dakle osnovni učinci obaveze su dužnost dužnika da ispunji obavezu i ovlaštenje povjerioca da zahtijeva njezino ispunjenje.

Sud je uvidom u račune: PF-21/00808 od 30.09.2021. godine, Fakturi broj: PF-22/00689 od 12.12.2022. godine i PF-23/00008 od 23.01.2023. godine, utvrdio da je tužitelj tuženiku kao kupcu izdao račune za isporučenu robu.

Iz navedenih računa kao i iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Mirele Hamidović sud je utvrdio da tuženik tužitelju po osnovu utuženih računa duguje iznos od 159.928,19 KM (81.769,98 EUR).

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze ali isti nisu od utjecaja na donošenje drugačije odluke suda.

O zakonskim zateznim kamatama sud je odlučio temeljem člana 277. stav 1. Zakona o obligacionom odnosima, kojim je propisano da dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obaveze, duguje pored glavnice i zakonsku zateznu kamatu, i obavezao tuženika da na isplatu iste počev od dana dospijeca obaveze do dana isplate.

Odluka o troškovima postupka donesena je na osnovu člana 386. stav 1. i člana 396. Zakona o parničnom postupku i Zakona o sudskim taksama Ze-Do Kantona („Sl. novine Ze-Do Kantona broj 12/09, 4/11, 7/11, 9/13, 1/16) i Tarife sudskih taksi, te su tužitelju, priznati troškovi koji se odnose na troškova sudske takse na tužbu u iznosu od 1.599,28 KM i sudske takse na presudu u iznosu od 1.599,28 KM, te troškovi vještačenja u iznosu od 400,00 KM, odnosno ukupno 3.598,56 KM.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici, u roku od 30 dana, od dana dostave presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda u 3 /tri/ istovjetna primjerka.

Sutkinja:
Marina Šapina